

Yakın tarihten bir belgesel

TÜRK ordusu bundan 44 yıl önce, Kıbrıs'a çıkmış ve orada Rumların elinde esir bulunan soydaşlarımızı kurtarmanın ilk adımını atmıştı.



Emin ÇÖLAŞAN yazdı. 5'te

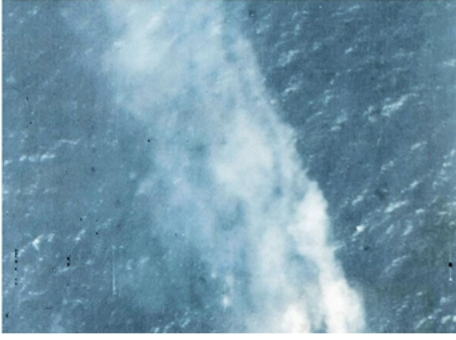
Yakın tarihimizden hüzünlü bir belgesel

Emin ÇOLAŞAN
emincolasan@sozcum.com Faks: 0 312 426 99 95



SEVGİLİ okurlarım, Türk ordusu bundan **44 yıl önce, 20 Temmuz 1974** günü Kıbrıs'a çıkmış ve orada Rumların elinde esir bulunan Türk soydaşlarımızı kurtarmann ilk adımını atmıştı. Kıbrıs yıllardan beri kayınıyordu. Türk azınlık Rum çoğunluğun zulmü altında inim inim iniyor, alınan asker çıkarma kararları başta **ABD** olmak üzere dış ülkelerin baskısı nedeniyle bir türlü uygulanamıyordu.

Ecevit Başbakan, **Erbakan** Başbakan Yardımcısı, **Semih Sancar** Genelkurmay Başkanı idi. **CHP-MSP** koalisyonu son karar verdi ve ordumuz **20 Temmuz 1974** günü Kıbrıs topraklarına



verdi ve ordumuz **20 Temmuz 1974** günü Kıbrıs topraklarına Girne'den yapılan çıkarma ile ilk adımı attı.

Kıbrıs Yunan uçaklarının menzili dışındaydı ve bu durum bize büyük bir avantaj sağlıyordu. Hava üstünlüğü bizdeydi. Adaya paraşütçülerimiz indi, çıkarma gemileriyle komandolarımız çıkarıldı.

Çok şiddetli çarpışmalar oldu. Yıllar sonra, Türk kuvvetlerinin komutanı Orgeneral **Bedrettin Demirel**'le bu hareket konusunda uzun bir söyleşi yapmıştım ve şu sözlerini unutamam:

"Karşımızda çok iyi savaşan bir Yunan ordusu vardı. Mertçe savaşmışlar."

Sonunda üstünlüğü ele geçirdik ve yine dış dünyanın baskısıyla **ateskes** karar alındı. Ancak birliklerimiz Girne-Lefkoşe bölgesinde, çok dar bir alanda sıkışıp kalmıştı. Ciddi bir Yunan saldırısı bizi zor durumda bırakacaktı.

Ağustos 1974'te ikinci hareket başlatıldı ve ordumuz yeniden ileri atılıp bu kez Karpaz dahil Magosa'ya kadar olan bölgeyi ele geçirdi. Sonradan kurulacak olan bugünkü **KKTC**'nin sınırları böyle belirlenmiş oldu.

Türkiye'nin Kıbrıs zaferi sonrasında Yunanistan'ı yönetmekte olan cunta devrildi ve yeniden demokrasiye geçildi.

Kıbrıs Barış Harekati adı



verilen bu operasyonun bence en renkli, en önemli ve en hızlı verici olaylarından biri, kendi muhribimiz olan **Kocatepe**'yi bizim uçaklarımızın yanlışlıkla bombalayıp hareketin ikinci günü batırmasıdır.

Kocatepe olayını o tarihten bir süre sonra dört koldan araştırmış, işin içinde olanlarla uzun söyleşiler yapmış ve sonra, artık piyasada bulunmayan **"Unutulmayan Söyleşiler. Tarihe Düşülen Notlar"** isimli kitabımda tam metin olarak yayınlamıştım.

Kendi savaş gemimizi nasıl batırmıştık? Hata kime aitti? Deniz Kuvvetleri'ne mi, yoksa Hava Kuvvetleri'ne mi, yoksa savaş hareket merkezine mi?

Konuştugum üç kişi şunlardı: **Yarbay Zeki Kılıç. Kendi gemilerimizi bombalayan pilotlardan biri.**

Yarbay Mehmet Kolburan: Kocatepe'nin hemen yanında olan ve uçaklarımızın saldırısından payına düşeni alan Adatepe muhribinin ikinci komutanı.

Albay Behçet Tamuroğlu: Genelkurmay'daki savaş hareket merkezinde görevli.

Evet, uçaklarımız **Kıbrıs** barış

harekatında yanlışlıkla **Kocatepe muhribini** vurdu ve batırdı. **Mareşal Çakmak** ve **Adatepe** muhriplerimiz de uçaklarımızın saldırısına uğradı ve her ikisi de ağır yaralar alıp Anadolu sahillerine doğru kaçmak zorunda kaldı.

Peki bu yanlışlığın nedeni neydi?

Harekât boyunca Kıbrıs'ta karacı, havacı, denizci, deniz piyadesi ve jandarma olmak üzere

Batırılan **Kocatepe**'de şehit sayısı **67**... Şimdi yarıdan başlayarak sizlere bu Kocatepe olayının perde arkasını **üç gün** boyunca, bire bir yaşayanların ağzından anlatacağım.

Her şey o gün Hava Kuvvetleri'ne verilen bir emirle başlamıştı:

"Baf'a Ege'den Rumlara asker ve silah taşıyan bir Yunan konvoyu geliyor. Orada görülen bütün yüzer cisimler batırılacak, bu konvoy imha edilecek!"

Sonrası tam bir macera filmi gibi...

Devamı yarın!